

Arrest

nr. 313 286 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VANBESIEN
St. Guibertusplein 14
2222 ITEGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 15 april 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 maart 2024 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging (bijlage 17).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANBESIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 oktober 2023 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot vestiging.

1.2. Op 5 maart 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot verwerping van de aanvraag om machtiging tot vestiging. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 15 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De aanvraag om machtiging tot vestiging ingediend op 31.10.2023

door A., S.N.M. (...)

geboren te Rafah op (...)1989

*van van Palestijnse herkomst nationaliteit,
is verworpen.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

- aanvraag verworpen om reden van openbare orde / veiligheid van het land:

Er valt op te merken dat de heer A.S.N.M.(...) °(...)1989 tijdens zijn verblijf in België de openbare orde met de nodige regelmaat verstoort, zo blijkt uit raadpleging van de Algemene Nationale gegevensdatabank. Daarbij gaat het om doodslag, opzettelijke slagen en/of verwondingen, opzettelijke vernielingen, gewone diefstal, drugs/bezit. Voor een aantal van deze feiten werd hij ook effectief veroordeeld. Door dergelijke gedragingen toont betrokkene aan dat hij zich niet kan aanpassen aan de normen en waarden van de Belgische samenleving.

Betrokkene werd op 10/10/2019 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Oost Vlaanderen, afdeling Gent tot een opschorting van 3 jaren.

Wegens : bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp.

Betrokkene werd op 25/05/2021 door de Politie rechtbank van Antwerpen, afdeling Mechelen tot een geldboete van 200,00 EUR (x 8= 1.600,00 EUR) of een vervangend rijverbod van 60 dagen met uitstel van 3 jaren voor 200,00 EUR (x 8 = 1.600.00 EUR) en tot het verlies van recht tot sturen voor 1 maand van alle categorieën .

Wegens : geen houder geldig rijbewijs.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over de ontvankelijkheid

In fine van het verzoekschrift vraagt de verzoekende partij om hem “een machtiging tot vestiging toe te kennen op basis van art. 15 Vreemdelingenwet”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) treedt in het voorliggende geschil overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet echter op als annulatierechter. Hij kan derhalve niet in de plaats van het bevoegde bestuur beslissen om een machtiging tot vestiging toe te staan.

Het beroep is onontvankelijk in de mate dat het erop is gericht de Raad in de plaats van het bevoegde bestuur te laten oordelen over de aanvraag om machtiging tot vestiging.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 15 en 62, §2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Na een korte theoretische toelichting bij artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 alsook het citeren van de motieven van de bestreden beslissing, licht de verzoekende partij haar enig middel toe als volgt:

“Verzoeker kan hiermee niet akkoord gaan daar zijn aanvraag eenvoudigweg wordt geweigerd stellende dat hij een gevaar voor de openbare orde zou zijn waarbij wordt verwezen naar een klein aantal veroordelingen voor beperkte feiten.

Eerst en vooral verwijst verwerende partij in hoofdorde naar een raadpleging die zij zou hebben uitgevoerd bij de Algemene Nationale gegevensdatabank.

Vervolgens stelt verwerende partij dat verzoeker een gevaar zou zijn voor de openbare orde waarbij wordt verwezen naar feiten van doodslag, opzettelijke slagen en verwondingen, opzettelijke vernielingen, diefstal, drugs,...

Het gaat hierbij om zeer verregaande beschuldigingen en tenlasteleggingen waar verwerende partij echter géén enkele informatie over geeft!

Verwerende partij verwijst daarnaast ter bewijskracht enkel naar twee oudere veroordelingen voor beperkte feiten (bedrieglijke verberging en geen houder geldig rijbewijs).

Voor het overige is er niets te vinden van de verregaande beweringen van verwerende partij waarbij deze beschuldigingen ook door verzoeker met klem worden ontkend.

Daarnaast dient te worden benadrukt dat verwerende partij nalaat om enig verder bewijs of documentatie hiervan voor te leggen, zodat verzoeker zich hier ook niet tegen kan verweren.

Een eenvoudige verwijzing naar een niet bijgebrachte raadpleging in de Algemene Nationale Gegevensdatabank die door géén enkel verder element wordt ondersteund, kan bezwaarlijk aan verzoeker worden tegengeworpen.

Ten tweede dient te worden benadrukt dat er sinds het lange verblijf van verzoeker slechts twee zéér beperkte veroordelingen zijn geweest!

De eerste veroordeling gaat om bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp waarbij conculant ook de gunstmaatregel heeft gekregen van de opschorting.

Het feit dat door de rechtbank slechts een opschorting wordt uitgesproken, wijst reeds op het beperkte karakter van de feiten.

Deze opschorting is door verzoeker ook positief afgerond én de veroordeling dateert reeds van 2019 waarbij de feiten uiteraard nog ouder zijn.

De feiten in kwestie zijn dan ook heden reeds meer dan vijfjaar oud.

De tweede veroordeling betreft een veroordeling van de Politierechtbank uit 2021 (waarbij de feiten opnieuw reeds meer dan een jaar voorheen dateren) waarbij verzoeker een eenvoudige boete heeft gekregen.

Het gaat opnieuw om beperkte feiten (geen geldig rijbewijs) voor de Politierechtbank (en aldus geen correctionele feiten) dewelke heden reeds meer dan 4 jaar geleden zijn.

Een eenvoudige verwijzing naar een correctionele veroordeling (mét opschorting) voor feiten van vijfjaar geleden en veroordeling door de politierechtbank (boete), kan bezwaarlijk tot gevolg hebben dat iemand een concreet gevaar zou zijn voor de openbare orde en de veiligheid.

Het is duidelijk dat verzoeker sindsdien zichzelf herpakt heeft en deze (zeer beperkte) feiten hem niet zomaar in deze procedure zoveel jaar later ten laste kunnen worden.

De miskennis door de Dienst Vreemdelingenzaken van deze gegevens maakt weldegelijk een schending uit van de aangehaalde wetsartikelen en beginselen.

Dit wordt ook bevestigd in het arrest nr. 172 204 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 20 juli 2016 (zaak RvV 186 248 / II) waar werd gesteld dat wanneer de Dienst Vreemdelingenzaken zich enkel beroept op een eerdere veroordeling van feiten die reeds jaren geleden zijn gebeurd, dit niet voldoende is om te besluiten dat er sprake is van een actuele dreiging en deze beslissing dan ook de motiveringsplicht schendt:

“Gelet op het feit dat alle veroordelingen van de verzoekende partij die worden opgesomd in de bestreden beslissing en waarop de verwerende partij haar beoordeling van het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij baseert, betrekking hebben op feiten die dateren van voor juli 2005, komt het de Raad kennelijk onredelijk voor, op grond van de opgegeven motieven, te stellen dat de verzoekende partij een actuele bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving gezien er reeds meer dan 10jaar zijn verstreken sinds het plegen van de laatste feiten, zoals weergegeven in de bestreden beslissing.

Een schending van de motiveringsplicht kan worden aangenomen”.

(RVV, arrest nr. 172.204 dd. 20 juli 2016 (RVVI 86 248/11))

Door in casu dezelfde redenering te voeren, wordt met huidige beslissing eveneens deze motiveringsplicht geschonden.

De miskennis door de Dienst Vreemdelingenzaken van deze gegevens maakt weldegelijk een schending uit van de aangehaalde wetsartikelen en beginselen.”

4.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

4.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Ze

verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip 'afdoende', zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vervolgens vast dat de motieven van de in hoofde van de verzoekende partij genomen beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (cf. RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Het afdoende karakter van de geboden motieven dient voorts te worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

4.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 15 van de Vreemdelingenwet.

Voormeld artikel luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan:

1° de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of diens familieleden op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, voorzover deze, wat de echtgenoot of de partner betreft, samenleeft met die vreemdeling;

2° de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.

De minister of diens gemachtigde kan controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de gestelde voorwaarden. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens dat er gefraudeerd werd of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.”

Artikel 3, eerste lid, 5° tot en met 8° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

(...)

5° wanneer hij ter fine van weigering van toegang of verblijf gesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem;

6° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij door de Minister of diens gemachtigde geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken;”

Uit de vermelding in de bestreden beslissing dat de aanvraag verworpen wordt om reden van openbare orde, kan afgeleid worden dat de verwerende partij *in casu* de uitzondering uit artikel 3, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet toepast om de aanvraag om machtiging tot vestiging te verwerpen.

4.5. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat geoordeeld wordt dat de verzoekende partij geacht kan worden de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden daar zij tijdens haar verblijf in België de openbare orde met de nodige regelmaat verstoort, dat uit de raadpleging van de Algemene Nationale gegevensdatabank (hierna: de ANG) blijkt dat het gaat om doodslag, opzettelijke slagen en/of verwondingen, opzettelijke vernielingen, gewone diefstal en drugs/bezit, dat de verzoekende partij voor een aantal van deze feiten ook effectief veroordeeld werd en dat door dergelijke gedragingen zij aantoonde dat zij zich niet kan aanpassen aan de normen en waarden van de Belgische samenleving, waarna gewezen wordt op een veroordeling van 10 oktober 2019 wegens bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp en een veroordeling van 25 mei 2021 wegens *“geen houder geldig rijbewijs”*.

Uit voormelde motieven blijkt aldus dat de verwerende partij van mening is dat de verzoekende partij kan geacht worden de openbare rust/openbare orde te kunnen schaden, gelet op het feit dat zij tijdens haar verblijf in België met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort zoals blijkt uit de raadpleging van de ANG, waaruit blijkt dat het gaat om “*doodslag, opzettelijke slagen en/of verwondingen, opzettelijke vernielingen, gewone diefstal, drugs/bezit*”. Ook wordt er nog op gewezen dat zij voor een aantal van deze feiten effectief werd veroordeeld, doch zonder verder te verduidelijken om welke feiten dit gaat. Verder in de bestreden beslissing wordt wel gewezen op een veroordeling wegens “*bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp*” en een veroordeling wegens “*geen houder geldig rijbewijs*.” Deze veroordelingen hebben echter geen betrekking op de opsomming van feiten waaruit volgens de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij tijdens haar verblijf in België met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort.

4.6. De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij meent dat zij een gevaar zou zijn voor de openbare orde waarbij wordt verwezen naar feiten van “*doodslag, opzettelijke slagen en verwondingen, opzettelijke vernielingen, diefstal, drugs,...*”. Zij meent dat het hierbij gaat om zeer verregaande beschuldigingen en tenlasteleggingen waar de verwerende partij geen enkele informatie over geeft, dat, behoudens de verwijzing naar twee oudere veroordelingen, voor het overige niets te vinden is van de verregaande beweringen van de verwerende partij. De verzoekende partij ontkent de beschuldigingen met klem. Zij stelt dat de verwerende partij nalaat om ook maar enig bewijs of documentatie hiervan voor te leggen, zodat zij zich hiertegen ook niet kan verweren, dat een eenvoudige verwijzing naar een raadpleging in de ANG die door géén enkel verder element wordt ondersteund bezwaarlijk aan haar kan tegengeworpen worden.

4.7. In de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij, om te besluiten dat de verzoekende partij tijdens haar verblijf in België met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort, louter naar feiten van “*doodslag, opzettelijke slagen en/of verwondingen, opzettelijke vernielingen, gewone diefstal, drugs/bezit*” die blijken uit de raadpleging van de ANG. In de bestreden beslissing wordt eveneens gesteld dat de verzoekende partij voor een aantal van “*deze*” feiten effectief werd veroordeeld, doch dit blijkt geenszins uit het administratief dossier. Uit de raadpleging van de ANG, die zich wel in het administratief dossier bevindt, blijkt voorts enkel een nummer en een kwalificatie, zonder dat echter blijkt wat de precieze aard van de feiten is, zonder de concrete handelingen en de context te specificeren en zonder dat wordt verduidelijkt wat het aandeel van de verzoekende partij is. Voorts bevat het administratief dossier – behoudens één document van 11 mei 2023 waaruit blijkt dat de verzoekende partij vanaf 10 mei 2023 in voorhechtenis in de gevangenis verbleef op grond van “*poging tot wanbedrijf*” en “*doodslag*” – geen andere documentatie of informatie omtrent de feiten waaraan de verzoekende partij zich schuldig zou hebben gemaakt en waaruit de verwerende partij afleidt dat zij met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort. De verzoekende partij ontkent de beschuldigingen met klem.

Betreffende het document waaruit blijkt dat de verzoekende partij vanaf 10 mei 2023 in voorhechtenis in de gevangenis verbleef op grond van “*poging tot wanbedrijf*” en “*doodslag*”, stelt de Raad vast dat hieruit enkel blijkt, gelet op het feit dat het document dateert van 11 mei 2023, dat de verzoekende partij minstens 1 dag in voorlopige hechtenis werd gehouden in het kader van een onderzoek waarbij de tenlastelegging “*poging tot wanbedrijf*” en “*doodslag*” betrof. Echter blijkt nergens uit het administratief dossier hoelang de verzoekende partij in voorlopige hechtenis verbleef, noch bevat het administratief dossier enige andere documentatie omtrent de feiten en de rol van de verzoekende partij bij de ten laste gelegde feiten.

4.8. Er blijkt noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier wat de ernst van de feiten precies is en welk mogelijk aandeel de verzoekende partij daarin gespeeld heeft om te kunnen vaststellen dat de verzoekende partij kan geacht worden de openbare rust/openbare orde te kunnen schaden, gelet op het feit dat zij tijdens haar verblijf in België met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt geenszins dat de verwerende partij dienaangaande een onderzoek heeft gevoerd doch slechts dat zij gemeend heeft dat uit het loutere feit dat uit de raadpleging van de ANG blijkt dat – op naam van de verzoekende partij – melding wordt gemaakt van “*doodslag, opzettelijke slagen en/of verwondingen, opzettelijke vernielingen, gewone diefstal, drugs/bezit*” blijkt dat de verzoekende partij met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort. De verwerende partij meent het met de nodige regelmaat verstoren van de openbare orde door de verzoekende partij aldus te kunnen afleiden uit de vermelding van deze kwalificaties van feiten, die vermeld worden bij de raadpleging op naam van de verzoekende partij van de ANG, zonder te verduidelijken dat er aan deze vermelde feiten omstandigheden ten grondslag liggen die erop wijzen dat de verzoekende partij met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort.

Uit het louter verwijzen naar bepaalde abstract geformuleerde feiten/kwalificaties die blijken uit de raadpleging van de ANG, zonder dat uit de bestreden beslissing of het administratief dossier blijkt dat wat de ernst van de feiten precies zijn en welk mogelijk aandeel de verzoekende partij daarin gespeeld heeft, en waarvan niet blijkt, hoewel dit geponeerd wordt in de bestreden beslissing, dat de verzoekende partij hiervoor reeds veroordeeld werd, blijkt geen zorgvuldig onderzoek en kan niet blijken of de verwerende partij correct en niet op kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat de verzoekende partij kan geacht worden de openbare rust/openbare orde te kunnen schaden, gelet op het feit dat zij tijdens haar verblijf in België met de nodige regelmaat de openbare orde verstoort.

4.9. Door in de nota met opmerkingen louter te stellen dat uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de gemachtigde de aanvraag van de verzoekende partij heeft verworpen op grond van artikel 15 van de Vreemdelingenwet omdat de verzoekende partij geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden, dat de gemachtigde hierbij terecht gewezen heeft op het feit dat de verzoekende partij zich herhaaldelijk schuldig heeft gemaakt aan strafbare feiten en zij hierdoor aantoonde dat zij niet bereid is zich aan te passen aan de normen en waarden van de Belgische samenleving, en aldus in wezen enkel de motieven van de bestreden beslissing te herhalen en te bevestigen, werpt zij geen ander licht op voormelde vaststellingen.

Ook het betoog van de verwerende partij in de verweernota omtrent de actualiteit van het gevaar voor de openbare orde, doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk.

4.10. Gelet op het feit dat de verwerende partij meent dat de aanvraag verworpen wordt om redenen van openbare orde/nationale veiligheid omdat de verzoekende partij tijdens haar verblijf in België met de nodige regelmaat de orde verstoort en hiervoor verwijst naar de vermeldingen van feiten in de ANG en meent dat deze gedragingen aantonen dat de verzoekende partij zich niet kan aanpassen aan de normen en waarden in België, kan niet zonder meer blijken dat de verwerende partij, zonder verwijzing naar kwalificaties opgesomd in de ANG van de verzoekende partij, enkel op grond van de feiten die geleid hebben tot veroordelingen eveneens zou geoordeeld hebben dat de aanvraag dient verworpen te worden om redenen van openbare orde/veiligheid van het land.

De Raad bezit niet de bevoegdheid om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

4.11. Er kan niet blijken dat de feitelijke aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht werden.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

4.12. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 maart 2024 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging (bijlage 17) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER